

funi 1930. aastani. Siis aga hakkas ta jõud rau-
gema. Verepoonte haigus rasteimal fujul piinab
wenda juba ligi 10 aastat. Ei parimad arstid ega
wiibimised kodu- ja välismaa rawilates ei ole abi
toonud. Muidugi on Frey oma raste haigufe tõftu
kõik oma ametid juba ammugi maha pannud. Müüd
elab ta Riia lähedal „Metja pargis“ oma ilufas

mes willas parima ja õrnima hoolefande all, la-
mab enamasti woodis ja mõib waewalt kõnelda.
Mõib-olla et Sumal teda weel mõneks ajaks ela-
wate maale jätab, enne kui wiimne teefond pärast
miljarikast tööd igawejele kodumaale algab, kus
mennale õigusekroon on fallele pandud.

M. Schmidt.

Juhan Kroon †

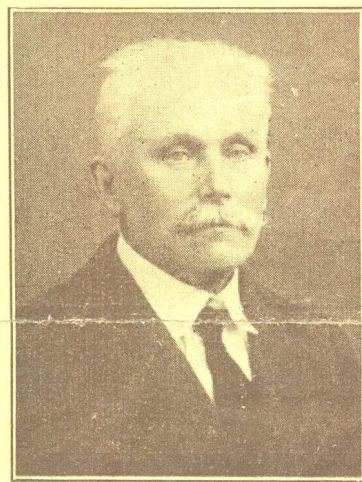
Juhan Krooni lahkumine surma läbi tuli meile
täiesti ootamata. Kuigi ta oli viimasel ajal tervis-
likult põdur, ei võinud keegi aimata, et ta nii-
pea meie keskelt ära kutsutakse. „Jumala teed
on palju kõrgemad kui meie teed.“

Lahkunu oli sündinud 2. novembril 1872
Nursi vallas. Usule ta tuli 1906. aastal. Ta vii-
bis sel ajal Saksamaal, Hamburgis, kus õppis
aiandust. Usus ristitud ta sai 22. juulil 1911 vend
Mühlbergi poolt. Kui Võru linnas hakati vaimu-
likke koosolekuid pidama, avas vend Kroon oma
maja ukсед — tema majas Liiva tänaval peeti
palju aastaid vahetpidamata koosolekuid. Vend
hakkas ka ise jõudumööda tunnistama. Pärast-
poole valiti ta koguduse vanemaks. Seda ametit
pidas ta oma ajaliku ameti kõrval mitu aastat,
tehes seda kõgu aeg tasuta. Ta käis ka varem-
tel aastatel sageli mitmel pool maal Võru ümbru-
ses kuulutamas. Ta ei olnud küll hoogne kõne-
leja, kes oleks rahvahulki oma kõnega paelu-
nud, aga siiski ta püüdis äratuntud tõesid esitada,
kuidas Jumal talle ali armu andnud.

J. Kroon oli perekonna-inimene; ta abiellus
8. novembril 1907 Adele Tiibergiga ja tal oli
viis last, kaks poega ja kolm tütart. Nendest on
surnud üks poeg ja üks tütar. Seega on temal
tulnud elus ka mitte pisut perekonna-muresid ja
raskusi kanda.

18. jaanuaril s. a. kustus ta eluküüanl, tal tuli
reisikepp maha panna — Jumal viis ta ära maalt,
kus ta oli kui majaline elanud. Leinama jäid lesk,
lapsed, usklikud Võru linnas ja ümbruses ja sõb-
rad üle kogu maa. Jumal trööstigu kõiki leina-
jaid.

Ta surelikkude jäänuste maamulda sängita-
mine toimus 21. jaanuaril s. a. Võru kalmistul.
Matusetalituse pidas jutlustaja J. Lipstok, kes
asetas ka E. B. U.-ü. Liidu nimel pärja. Palju
sõpru, tuttavaid ja kaaskodanikke oli tulnud te-

da saatma ta viimsele puhkepaigale, avaldades
oma lugupidamist talle. Koor laulis. Öeldi järele-
hüüdeid ja asetati pärgi. Sama päeva õhtul kor-
raidas kohalik kogudus tema mälestusõhtu söö-
majaga, kus tuletati meelde tema teeneid ja
öeldi järelehüüdeid.

Võru väike kogudus on ühe hea venna ja
kuulutaja poolest ja Võru linn ühe hea kodaniku
poolest vaesemaks jäänud.

— on.

* * *

Me üks Halleluuja-rahvas oleme
Ja üks töotatud rahvas oleme
Püha Vaimu väes me rõõmsalt hõiskame
Kuju poole ruttame.

Me üks vahva julge rahvas oleme
Vaenlastest ka järjest läbi tungime
Võiduridades siin võimsalt sammume,
Kuju poole ruttame.

Meie juhiks Jeesus ise on meil ees
Usu kilp ja Vaimu mõök meil kõigil käes.
Arad uskmatud ei seisa meie ees.
Kõiki võidame Ta väes.

Pilgud lauldes ülespoole tõstame
Ilma kärast, vaevast läbi ruttame.
Jumalat ja püha rahvast näeme seal.
Pea sinna jõuame.

V. Niit.